

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 12 lutego 2016 r.

Poz. 1088

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.18.2016 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 5 lutego 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r., poz. 1515) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r., poz. 199 ze zm.),

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XIII/113/2015 Rady Gminy Mstów z dnia 30 grudnia 2015 r. w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Mstów w granicach sołectwa KUŚMIERKI*

Uzasadnienie

W dniu 30 grudnia 2016 r. Rada Gminy Mstów podjęła uchwałę Nr XIII/113/2015 w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Mstów w granicach sołectwa KUŚMIERKI*.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 cyt. ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (zwanej dalej ustawą) w dniu 8 stycznia 2016 r. Wójt Gminy Mstów przekazał uchwałę Nr XIII/113/2015 wraz z dokumentacją prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu.

W dniu 27 stycznia 2016 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Pismem z dnia 4 lutego 2016 r. o znaku GP.6720.1.2016 Wójt Gminy Mstów złożył wyjaśnienia odnoszące się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości. Organ nadzoru, po powtórny przeanalizowaniu legalności przedmiotowej uchwały z uwzględnieniem wyjaśnień gminy, nie zgodził się z zawartymi w piśmie argumentami i podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko.

W toku badania legalności uchwały Nr XIII/113/2015 pod względem jej zgodności z prawem organ nadzoru stwierdził, że powyższa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa w zakresie art. 15 ust. 2 pkt 6 i art. 15 ust. 3 pkt 3a ustawy a także § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. *w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587, zwanego dalej rozporządzeniem) oraz § 25 w związku z § 143 *Zasad techniki prawodawczej*, ustanowionych rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. *w sprawie Zasad techniki prawodawczej*, jako załącznik do powyższego rozporządzenia (Dz.U. Nr 100, poz. 908).

Z przepisu § 10 ust. 8 uchwały Nr XIII/113/2015 Rady Gminy Mstów w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach sołectwa KUŚMIERKI* wynika, iż ustalając „zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej” dopuszczono lokalizację indywidualnych rozwiązań „pozyskiwania energii w oparciu o systemy wykorzystujące odnawialne źródła energii o mocy nie przekraczającej 100 kW, jak i rozmieszczenie farm fotowoltaicznych i farm wiatrowych o mocy przekraczającej 100 kW.

Zasady lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW wskazuje przepis art. 15 ust. 3 pkt 3a ustawy, zgodnie z którym w planie miejscowym określa się granice terenów pod budowę powyższych urządzeń oraz granice ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu przestrzennym i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko.

Na rysunku planu, na terenie rolniczym z zakazem zabudowy, oznaczonym symbolem 1RZ, została wprowadzona „strefa oddziaływania obiektów i urządzeń OZE” lecz nie można jednoznacznie zinterpretować jej przebiegu, gdyż linia strefy dochodzi tylko do granicy obszaru objętego planem miejscowym. Strefa ta nie została jednak zamknięta. A zatem nie wiadomo czy w rzeczywistości linia strefy OZE powinna się zamykać w kierunku gminy Janów i przebiegać wyłącznie wzdłuż granicy opracowania czy też w przeciwnym kierunku – obejmując teren 1RZ w kierunku terenu 1R. Wątpliwości, po której stronie linii wyznaczającej powyższą strefę jest przewidziane „oddziaływanie obiektów i urządzeń”, nie rozstrzyga również opis linii OZE – nie można bowiem jednoznacznie ustalić czy oznaczenie to znajduje się na terenie strefy czy też wręcz przeciwnie jest to opis po zewnętrznej stronie linii, analogicznie do innych linii występujących na rysunku planu, określających np. obszary występowania głównych zbiorników wód podziemnych oznaczone jako GZWP czy rejonów występowania stanowisk archeologicznych i reliktyw historycznych, oznaczone symbolem KOW, które zawierają się po zewnętrznych stronach linii ograniczających te obszary. Brak możliwości jednoznacznego powiązania rysunku planu z jego tekstem stanowi istotne naruszenie art. 20 ust. 1 ustawy. Część tekstowa stanowi bowiem treść uchwały a część graficzna jej załącznik.

Ponadto w ocenie tut. organu nadzoru, z rysunku planu jednoznacznie wynika, iż została naniesiona tylko linia wyznaczająca strefę oddziaływania obiektów i urządzeń OZE, brak natomiast wyraźnej granicy określającej tereny przeznaczone w planie pod budowę farm fotowoltaicznych i farm wiatrowych o mocy przekraczającej 100 kW oraz jednoznacznej granicy stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu przestrzennym i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko, co w sposób istotny narusza przepisy art. 15 ust. 3 pkt 3a ustawy.

Przepis § 13 ust. 3 pkt 5 tekstu planu dopuszcza wprowadzenie na terenie 1RZ lokalizację farmy fotowoltaicznej i farmy wiatrowej w strefie obiektów i urządzeń OZE lecz w planie nie zostały określone wskaźniki zagospodarowania terenu, wymagane przepisem art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy. Ustalona w § 13 ust. 3 pkt 5 pięciometrowa wysokość obiektów wyklucza w zasadzie możliwość realizacji farm wiatrowych mocy powyżej 100 kW, wbrew postanowieniom zawartym w § 10 ust. 8 tekstu planu. Przepisy uchwały są więc wewnętrznie sprzeczne.

Na rysunku planu została również naniesiona strefa techniczna od napowietrznej linii elektroenergetycznej o mocy 220 kV przebiegająca przez teren rolniczy z zakazem zabudowy, oznaczony symbolem 2RZ. Z powyższą strefą wiążą się dla terenu 2RZ ograniczenia wynikające z przepisu § 13 ust. 4 pkt 4 w związku z § 10 ust. 5 pkt 4 tekstu planu, które dotyczą nakazu uwzględnienia przy lokalizacji nowych obiektów budowlanych, wynikających z przeznaczenia podstawowego terenów RZ, „50-metrowej strefy technicznej z zakazem lokalizacji budynków mieszkalnych (licząc po 25 m z każdej strony od osi linii mierzac poziomo i prostopadle do osi)”. Powyższy zapis jest niezrozumiały wobec ustalenia terenu 2RZ w § 13 ust. 1 tekstu planu jako terenu rolniczego z zakazem zabudowy. Jest to kolejna sprzeczność wewnętrzna ustaleń planu.

Powyższe ustalenia planu stwarzają więc daleko posuniętą możliwość swobody interpretacji jego przepisów. Adresat normy prawnej, jaką stanowi kontrolowany plan, nie może domyślać się swoich praw i obowiązków przyjmując najbardziej „racjonalną wykładnię przepisów”. Jego prawa i obowiązki powinny wprost wynikać z treści uchwały i rysunku planu. Normy stanowione przez prawodawcę powinny być sformułowane w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny. Taki wymóg stawiany jest w szczególności aktom prawa miejscowego, jako że stanowią prawo powszechnie obowiązujące na terenie działania organów, które je ustanowiły. Wyłącznie jednoznaczne i konkretne ustalenia planu gwarantują realizację dokładnie takich form zagospodarowania, jakie były zamierzone przez gminę przy jego sporządzaniu i uchwalaniu. Niewątpliwie wymienione powyżej, sprzeczne postanowienia planu naruszają § 25 w związku z § 143 cyt. *Zasad techniki prawodawczej*.

Ponadto uchwała Nr XIII/113/2015 zawiera szereg innych uchybień naruszających *Zasad techniki prawodawczej*. Są to w szczególności:

- brak spójności oznaczeń w tekście i na rysunku planu terenu doleśń; w tekście jest symbol ZLL dla tego terenu, a w legendzie i na rysunku planu symbol ZL1,

- brak spójności w numeracji rozdziałów wymienionych w § 4 tekstu planu, zawierającym „spis treści” uchwały, które oznaczono cyframi rzymskimi, co nie znajduje potwierdzenia w tekście planu, gdzie te same rozdziały, zawierające ustalenia ogólne i szczegółowe, ponumerowane są cyframi arabskimi, np. w § 4 ust. 2 wskazano, iż w Rozdziale II zawarte są ustalenia ogólne, zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego obowiązujące dla całego obszaru w granicach sołectwa Kuśmierki, natomiast w tekście planu rozdział ten oznaczony jest cyfrą arabską jako Rozdział 2,

- w § 5 ust. 5 tekstu planu powołano się na wskaźniki powierzchni terenu biologicznie czynnego określone w ustaleniach szczegółowych Rozdziału III, a powyższe wskaźniki ustalone są w Rozdziale 7,

- w § 5 ust. 11 tekstu planu zawarta jest informacja, iż „Nie wyznacza się terenów do scaleń”, podczas gdy zgodnie z przepisem art. 15 ust. 3 pkt 1 ustawy w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego określa się w zależności od potrzeb granice obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości (a nie tylko scaleń).

Ustalając regulacje zawarte w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, rada gminy związana jest postanowieniami art. 15 ustawy, co oznacza, iż obligatoryjnie wprowadza do planu zapisy wymienione w art. 15 ust. 2 oraz w zależności od potrzeb treść regulacji objętej planem miejscowym wyłącznie w granicach poważnienia zawartego w art. 15 ust. 3 ustawy.

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Na podstawie art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę. Zgodnie bowiem z art. 28 ustawy naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

W omawianej sprawie, wskazane naruszenie zasad sporządzania planu, dawało organowi nadzoru podstawy do stwierdzenia nieważności uchwały Nr XIII/113/2015 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Mstów w granicach sołectwa KUŚMIERKI w całości.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Zastępca Dyrektora Wydziału Infrastruktury

Aleksandra Makarucha

Otrzymuje:

Rada Gminy Mstów